

Spm. nr. S 915

1) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Er statsministeren enig med sin udenrigsminister i, at det ikke udvider EF-Domstolens dømmende kompetence, når charteret om fundamentale rettigheder indskrives som del II i EU-forfatningen?«

Morten Messerschmidt (DF):

Årsagen til, at jeg har fundet anledning til at rejse det her spørgsmål, er, at vi ved gentagne lejligheder her i Folketingssalen har hørt statsministerens ministre tilkendegive, at den udvidelse af EU-rettens omfang, som forfatningen lægger op til særlig i forhold til del II, altså til charteret, ikke skulle få nogen betydning for EF-Domstolens udvidede dømmende kompetence.

Det har jeg meget svært ved at forestille mig at statsministeren kan være enig i, idet charteret jo altså opregner en lang række fundamentale rettigheder rækkende lige fra regler for oprettelse af virksomheder til børns rettigheder, social sikring, barselorlov, betalt ferie osv.

Jeg har meget svært ved at forestille mig, at EU-retten, som er meget kendt for at have en ekspansiv fortolkning af sin egen kompetence, ikke skulle finde anledning til at anvende de her nye begreber, når den skal dømme landene og dømme retsakter osv. i f.eks. præjudicielle afgørelser. Det vil jeg gerne høre statsministerens svar på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Svaret er meget kort og meget klart. Jeg kan fuldstændig afvise påstanden om, at EU-Domstolen med den nye traktat skulle få øget kompetence på menneskerettighedsområdet. Jeg er derfor hundrede procent enig med udenrigsministeren, som har afvist den påstand. Jeg er også enig med justitsministeren, som ligeledes har afvist den påstand. Påstanden bliver ikke rigtigere af at blive gentaget. Lad mig derfor fastslå fuldstændig klart: Der er ikke tale om, at EU-Domstolen med den nye traktat får øget kompetence på menneskerettighedsområdet.

Kl. 13.05

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Nu er det jo et spørgsmål om, hvordan man sådan definerer menneskerettigheder. Jeg taler om det charter, som altså er indeholdt i forfatningens del II, og der vil jeg da

være meget uforstående over for, hvis det er sådan, at statsministeren f.eks. ikke mener, at når artikel 93 omtaler betalt barselorlov som en basal rettighed, eller når artikel 94 omtaler social sikring og social bistand, så skulle Domstolen ikke finde anledning til at anvende de her artikler på de kompetenceområder, som Domstolen har dels med hensyn til at dømme medlemsstater, som måtte vedtage lovgivning, som Domstolen anser for at være i strid med EU-retsakter, dels med hensyn til præjudicielle afgørelser, hvor danske domstole eller andre domstole kan være i tvivl om, hvordan de skal fortolke en eller anden retstvist i forhold til, at EU altså garanterer de her basale rettigheder.

Kan statsministeren i den optik så ikke bekræfte, at EU-Domstolen, som den kommer til at hedde, hvis forfatningen vedtages, altså får kompetence til at dømme på de her områder, som altså er barselorlov, betalt ferie, arbejdsforhold, ældres rettigheder, børns rettigheder osv., hvilket ikke er tilfældet i dag, fordi charteret ikke er en del af EF-traktaten, som er det eneste kompetenceområde, Domstolen jo egentlig kan beskæftige sig med?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig afvise hr. Morten Messerschmidts udlægning af teksten, og jeg kan henviser hr. Morten Messerschmidt til at læse, hvad der rent faktisk står i traktaten. I artikel 111 fremstår det fuldstændig klart, at der ikke er tale om at udvide kompetenceområdet. Der står fuldstændig klart og tydeligt:

»Dette charter udvider ikke anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens kompetencer og skaber ingen nye kompetencer eller nye opgaver for Unionen og ændrer ikke de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i andre dele af forfatningen.«

Det står meget klart og tydeligt. Så hr. Morten Messerschmidt kan bare læse traktaten og der få svar på sit spørgsmål. Der er ikke tale om, at kompetenceområdet bliver udvidet.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Jeg synes også, det er interessant, at statsministeren nævner artikel 111, stk. 2, men sagen er blot den, at når denne nævnte artikel omtaler Unionens kompetencer, så er del II i forfatningen jo en del af Unionens kompetencer.

Der må altså være en grund til, at man indskriver alle de her rettigheder, de her over 50 forskellige rettigheder. Det er næppe, fordi man